

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Quo etiam tempore simultas inceffit regi Henrico atq; archiepiscopo Coloniensi Philippo: Nam mercatores quosdam de Duisborg dicecesim transeuntes, rebus fecit nudari, q; vectigalia et solita iura non soluissent: Nudati, querimoniã apud regem adolescentiorem deponunt: Ille, misso nuncio, iubebat sua reddi spoliatis. Archiepiscopus legitimas causas pratendens, non paruit: Iterum missus nuncius redibat inanis: Tertio sub obtentu gratie precepit adempta restitui. Tum archiepiscopus male temperans iram, profudit hoc verbum: Neminem posse duobus seruire dominis, & idẽ male duos regnare. Ea cum regi referrentur, indignatus, curiam super ea re indixit archiepiscopo: Non venit: Indixit alteram, nec in eam venit: Cumq; tertiam Moguntie collocaret, amicorum consilio non eam contempsit: sed magna suorum manu, vt à vi tutus esset, accessit. Quo tempore rex dissimulanter nobiles qui cum archiepiscopo venerant, singulatim euocauit, & compositis pro rei qualitate verbis hortatur, vt Romano Imperio prestent sacramenta. Illi negare non ausi, presterunt. Archiepiscopus hac audiens, rei exitum presumebat in caput spectare suum: Ideo submissis amicis, regi reconciliatur, iurans quã sanctẽ verbum indignationis primo feruore animi elapsum, non certo consilio prolatum. Suspectum inde tenuẽre, archiepiscopum male esse affectum Imperio, quod nupẽr in Angliam, vbi tum erat Henricus Leo, nauigãssset. Inde quoquẽ se purgans, eum regi summam pecunie muneris loco donaret, reconciliatus abibat. Ex illo autem tempore à familiaritate Imperatoris & filij eius elongabat: plurimum dolens, quod tanta deuotione, cum tanto anima sua periculo

terre

terreno seruisset Imperio: & cepit Coloniam vallo maximo & turribus firmissimis communire: Quam rem Imperator, vbi comperit, iussit diligentius obseruari, quasi noua quadam molientem.

CAPVT XLIX.

Addolphus comes Holsatiae, cum per haec tempora absentis in Anglia Henrici Holsatiam quietus teneret, Thietmarsiam quoque occupauit, dissimulante Sifido archiepiscopo. Sed cum secundus Hartwicus, qui Sifido successit, ad rerum gubernacula peruenisset, cepit instantius iura ecclesiae suae recuperare. Cumq; Adolphus comitatum Stadensem atque Thietmarsiam teneret, causamq; suam non satis in iure aduersus ecclesiam tueretur, Thietmarsiam ecclesiae reddidit: sed ab archiepiscopo ducentos modios auenae in beneficio recepit. Erat tum annus octuagesimus sextus, cum Henricus Leo quondam dux Saxoniae reuersus in Saxoniam, Brunswico quietus consedit, iam decursis annis illi ad exilium profinitis. Agebat apud Imperatorem crebris nuncijs, ut ad iura sua restitueretur: nam patrimonium eius a multis distractum occupabatur. Imperator literis & nuncijs bene illum sperare iubebat: sed tamen varijs impeditus casibus, spem differerebat in longum: Nam quicquid Imperatori rebellionis succreuerat, vel a summo pontifice, vel ab archiepiscopo Coloniensi, vel a rege Danorum Kanuto, id Henrici molitionibus inscribebat. Cum vero audisset Henricus Hartwicum, quondam notarium suum ac scribam, ad archiepiscopatum peruenisse Bremensem, gratulatus illi, rogabat, ut in quencunque sibi placitum locum illi ad colloquium occurreret: quod ille, non satis memor pristinae amborum fortuna, superbius contemnebat, non, quid olim yterque fuerit, recordatus.